

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

โครงการ พัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหาร
ในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา

จัดทำโดย นางธราพร อำนวยสาร

ตำแหน่ง นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตทวีวัฒนา

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

โครงการ พัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหาร
ในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา

จัดทำโดย นางธราพร อำนวยสาร

ตำแหน่ง นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการพิเศษ
หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตทวีวัฒนา

หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

รายงานนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลของผู้ศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

(นางเรณู ชื่อสัตย์)

ตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตบางซื่อ

สำนักงานเขตบางซื่อ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา

กรุงเทพมหานครได้จัดทำยุทธศาสตร์กรุงเทพฯเมืองอาหารปลอดภัยเพื่อให้ประชาชนในกรุงเทพมหานคร ได้บริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัย และนักเรียนนักศึกษา ก็เป็นกลุ่มเป้าหมายหนึ่งที่ต้องได้รับการคุ้มครองให้ได้บริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัย สุขภาพกับการศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป การพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงอยู่ที่กระบวนการจัดการศึกษา และการสร้างสุขภาพ สถานศึกษาจึงเป็นสถานที่มีความสำคัญในการให้เด็กและเยาวชนเข้ามาศึกษาหาความรู้ วิชาชีพระยะต่างๆเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและส่งเสริมให้เป็นคนดี มีศีลธรรม รู้จักสิทธิหน้าที่ตนที่พึงปฏิบัติต่อสังคมและประเทศชาติ นักเรียนนักศึกษาใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษาวันละ ๖ - ๘ ชั่วโมง เด็กวัยเรียนต้องใช้ช่วงเวลาอย่างน้อย ๑๒ ปีในการศึกษาเล่าเรียน โดยมีการบริโภคอาหารในโรงอาหารสถานศึกษาวันละ ๑ - ๒ มื้อ ถ้าอาหารไม่ปลอดภัย มีโอกาสเสี่ยงสูง ที่จะเป็สาเหตุของการเกิดอาการเจ็บป่วยเป็นโรคได้ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกัน เพื่อดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษา เพื่อให้อาหารมีความปลอดภัยให้นักเรียนนักศึกษามีสุขภาพที่ดี พัฒนาการทางร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง และมีความรู้ย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่อไป

พื้นที่เขตทวีวัฒนา ข้อมูลปีงบประมาณ ๒๕๕๘ มีจำนวนสถานศึกษาทั้งสิ้น ๑๙ แห่ง แบ่งประเภทตามสังกัดได้แก่ สังกัดกรุงเทพมหานครจำนวน ๗ แห่ง สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจำนวน ๙ แห่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง มีจำนวนนักเรียนนักศึกษารวมทั้งสิ้น ๒๓,๘๔๗ คน มีจำนวนผู้สัมผัสอาหารรวมทั้งสิ้น ๑๙๗ ราย และมีจำนวนแผงค้ารวมทั้งสิ้น ๘๒ แห่ง ข้อมูลจากศูนย์บริการสาธารณสุข ๖๗ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ สถานการณ์โรคติดต่อสำคัญ ๕ โรค ที่พบในพื้นที่เขตทวีวัฒนา ได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคอุจจาระร่วง โรคไข้หวัดใหญ่ โรคมือเท้าปากและโรคสุกใส พบว่าโรคอุจจาระร่วงมีจำนวนผู้ป่วยมากเป็นลำดับที่ ๑ จำนวน ๓๕๘ ราย ข้อมูลจากกองสุขาภิบาลอาหาร กรุงเทพมหานคร ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ในการเก็บตัวอย่างอาหารตรวจหาการปนเปื้อนจากพื้นที่เขตในกรุงเทพมหานคร ๕๐ เขต พบว่าตัวอย่างอาหารที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานคิดเป็น ร้อยละ ๒๑.๒๐ จากอาหารจำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๐๒ ตัวอย่าง จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าแม้ว่าจะได้มีความพยายามโดยกำหนดเป็นนโยบายสำคัญหนึ่งของกรุงเทพมหานคร แต่ข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนบุคลากรกับภาระงานที่เพิ่มขึ้น ตามจำนวนประชากร และการถ่ายโอนภารกิจของส่วนราชการต่างๆสู่การปกครองท้องถิ่น ดังนั้นการใช้แรงสนับสนุนจากภาคประชาชนจึงเป็นการตอบโจทยที่ชัดเจนและยังเป็นหลักการที่สำคัญที่ว่าประชาชนต้องมีส่วนร่วมกับภาครัฐ โดยที่ภาครัฐต้องทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานของประชาชน

โครงการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา มีวัตถุประสงค์ในการจัดทำเพื่อพัฒนาสถานที่และผู้สัมผัสอาหารในสถานศึกษา ให้ประกอบปรุงอาหารที่สะอาดปลอดภัยตามหลักการสุขาภิบาลอาหารที่กรุงเทพมหานครกำหนด พัฒนาความรู้ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึก

และความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งองค์กรภาคเอกชนผู้สัมผัสอาหาร และประชาชนทั่วไป ในการดำเนินงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน คุ่มครองผู้บริโภคและสร้างความมั่นใจในการบริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและการดำรงชีวิต โดยนำแนวคิดและทฤษฎีที่สำคัญมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์เพื่อดำเนินโครงการ ได้แก่ การใช้เทคนิค SWOT Analysis การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม หลักสมรรถนะ การสร้างแรงจูงใจ การสอนงาน และนโยบายร่วมสร้างกรุงเทพมหานครของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร “มหานครแห่งความปลอดภัย”

เพื่อให้การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีการกำหนดเป้าหมาย ดังนี้ ผู้สัมผัสอาหารในสถานศึกษา จำนวน ๑๙ แห่ง ผ่านการอบรมหรือเรียนรู้ด้วยตนเองตามหลักสูตรของกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๘๐ โรงอาหารในสถานศึกษา จำนวน ๑๙ แห่ง ผ่านเกณฑ์ได้รับป้ายรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยของกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๘๐ และเครือข่ายภาคประชาชนได้แก่ อาสาสมัครอาหารปลอดภัย ชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา ผู้แทนชุมชน ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมและมีการรายงานผลการดำเนินการ ร้อยละ ๘๐ โดยมีแนวทางการดำเนินการได้แก่

๑. ประชุมระดมความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน วางแผนดำเนินงาน และจัดตั้งคณะทำงาน
๒. จัดกิจกรรมรณรงค์และประชาสัมพันธ์ โครงการฯ ให้นักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความตระหนักเรื่องอาหารปลอดภัย
๓. รับสมัครอาสาสมัครอาหารปลอดภัย และจัดตั้งชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อเป็นเครือข่ายร่วมกับผู้แทนชุมชน ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ปฏิบัติงานร่วมกับภาครัฐ
๔. จัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และเกิดความตระหนัก ในเรื่องการสุขาภิบาลอาหารแก่ผู้สัมผัสอาหาร อาสาสมัครฯ ชมรมฯ เพื่อปฏิบัติงานตามภารกิจที่มอบหมาย
๕. จัดพิธีมอบรางวัล ใบประกาศเกียรติคุณยกย่องเชิดชูเกียรติ และทำหนังสือทำเนียบรุ่นให้เครือข่าย เพื่อส่งเสริมการทำงาน

ผลการดำเนินงานของเครือข่าย ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลจะรวบรวมและติดตามตรวจหลักเกณฑ์ที่กรุงเทพมหานครกำหนด ให้ได้ตามเป้าหมายของโครงการเพื่อเสนอผู้บริหารกรุงเทพมหานครตามลำดับขั้น พร้อมขอจัดสรรงบประมาณดำเนินอย่างต่อเนื่อง

โครงการนี้จะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ภาครัฐ ได้แก่ สำนักงานเขต ศูนย์บริการสาธารณสุข สำนักอนามัย ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงต้องประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน ได้แก่ ผู้สัมผัสอาหาร ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ภาคประชาชน ได้แก่ อาสาสมัครฯ ชมรมฯ ผู้แทนชุมชน ผู้ปกครอง นักเรียนนักศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ประชาชน และส่วนที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้โครงการนี้สำเร็จได้คือผู้บริหารกรุงเทพมหานครต้องให้ความสำคัญ ในการผลักดันและติดตามผลให้เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งแนวทางนี้สามารถนำไปขยายผลให้กับสำนักงานเขตอื่นๆต่อไป

สารบัญ

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	
กิตติกรรมประกาศ	
สารบัญ	หน้า
หลักการและเหตุผล	๑
วัตถุประสงค์	๑๑
เป้าหมาย	๑๑
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	๑๑
นิยามศัพท์	๑๒
แผนปฏิบัติการและผู้รับผิดชอบ	๑๒
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders)	๑๔
ระยะเวลาดำเนินการ	๑๕
งบประมาณ	๑๕
แนวทางในการบริหารความเสี่ยง	๑๙
การประเมินผล	๒๐
ข้อเสนอแนะ	๒๑
บรรณานุกรม	๒๒
ประวัติผู้เขียน	๒๓

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) โครงการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗ ระหว่างวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘ - ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ รายงานฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้จัดทำรายงานขอขอบพระคุณ นางเรณู ซื่อสัตย์ ผู้อำนวยการต้น ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต สำนักงานเขตบางซื่อ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆด้วยความเอาใจใส่จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบพระคุณ ดร.รัฐ ธนาดิเรก อาจารย์ผู้สอนวิชาการบริหารเชิงกลยุทธ์ ที่ให้หลักการแนวคิดวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางแก้ไขเพื่อนำมาเป็นแนวทางการจัดทำรายงาน ขอขอบพระคุณ นายสุวิทย์ แสงเสน่ห์ ผู้อำนวยการเขตทวีวัฒนา ที่ให้ความเห็นชอบในการเลือกเรื่องทำรายงานเพื่อใช้ประโยชน์ต่อสำนักงานเขตทวีวัฒนา

ขอขอบคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร ที่อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำการจัดทำรูปแบบรายงาน ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลเขตทวีวัฒนา เพื่อนๆนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗ และครอบครัวอำวยสาร ที่คอยให้กำลังใจในการทำรายงานส่วนบุคคล จนสามารถดำเนินการบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

ธราพร อำวยสาร

โครงการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา

๑. หลักการและเหตุผล

สถานการณ์/สภาพปัญหา

สถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่สำคัญรองลงมาจากสถาบันครอบครัวซึ่งมีอิทธิพลต่อแบบแผนการคิดและการกระทำเกี่ยวข้องกับการอบรมให้การศึกษาเพื่อให้เยาวชนมีความรู้ มีคุณธรรมและมีวิชาชีพต่างๆ เพื่อจะได้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและส่งเสริมให้บุคคลเป็นคนดี มีศีลธรรม มีค่านิยมที่ดีงาม รู้จักสิทธิหน้าที่ ตนพึงปฏิบัติต่อสังคมและประเทศชาติ ทำให้สถานศึกษามีความสำคัญต่อการหล่อหลอมการพัฒนาเด็กนักเรียนนักศึกษาใช้เวลาอยู่ในสถานศึกษาวันละ ๖ - ๘ ชั่วโมง เด็กวัยเรียนต้องใช้ช่วงเวลาอย่างน้อย ๑๒ ปี ในการศึกษาเล่าเรียนโดยมีการบริโภคอาหารในโรงอาหารสถานศึกษาวันละ ๑ - ๒ มื้อ ถ้าอาหารไม่ปลอดภัย มีโอกาสเสี่ยงสูงที่จะเป็นสาเหตุของการเกิดอาการเจ็บป่วยเป็นโรคได้ ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนทั้งองค์กร ภาคเอกชน ผู้สัมผัสอาหาร และประชาชนทั่วไป ต้องร่วมมือกับหน่วยภาครัฐเพื่อดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาให้เกิดความปลอดภัย

สถานศึกษา หมายถึงหน่วยงานตามกฎหมายที่มีหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน เช่น โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานการศึกษ้อื่นๆ ซึ่งตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการแบ่งระดับและประเภทของการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๔๖ แบ่งออกเป็นสามระดับ ได้แก่

๑. การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาโดยปกติเป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กที่มีอายุสามปีถึงหกปี เพื่อเป็นการวางรากฐานชีวิตและการเตรียมความพร้อมของเด็กทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ บุคลิกภาพ และการอยู่ร่วมในสังคม

๒. การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งวางรากฐานเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้และความสามารถขั้นพื้นฐาน โดยปกติใช้เวลาเรียนหกปี

๓. การศึกษาระดับมัธยมศึกษาแบ่งเป็นสองระดับ

(ก) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ ต่อจากระดับประถมศึกษาเพื่อให้ความต้องการ ความสนใจและความถนัดของตนเองทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนความสามารถในการประกอบกิจการและอาชีพตามควรแก่วัย โดยปกติใช้เวลาเรียนสามปี

(ข) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามความถนัดและความสนใจ เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อหรือการประกอบอาชีพ รวมทั้งการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและทักษะทางสังคมที่จำเป็น โดยปกติใช้เวลาเรียนสามปีแบ่งเป็นสองประเภท ดังนี้

ประเภทสามัญศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามความถนัด ความสนใจ ศักยภาพ และความสามารถพิเศษเฉพาะด้านเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

ประเภทอาชีพศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพให้เป็นกำลังแรงงานที่มีฝีมือหรือศึกษาต่อในระดับอาชีพขั้นสูงต่อไป

เขตทวีวัฒนาเป็น ๑ ใน ๕๐ เขตการปกครองกรุงเทพมหานคร อยู่ในกลุ่มกรุงเทพมหานคร พื้นที่ ๕๐.๒๑๙ ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมและบ้านที่พักอาศัย แบ่งเป็น ๒ แขวง ได้แก่ แขวงศาลาธรรมสพน์ และแขวงทวีวัฒนา ประชากร ๗๗,๑๒๑ คน ความหนาแน่นของประชากร ๑,๕๓๕ คนต่อตารางกิโลเมตร (ข้อมูลปีงบประมาณ ๒๕๕๘) สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เขตทวีวัฒนามีจำนวน ๑๙ แห่ง จำนวนนักเรียนนักศึกษาทั้งสิ้น ๒๓,๘๔๗ คน

ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษา ผู้สัมผัสอาหารและแผงค้า ในพื้นที่เขตทวีวัฒนาปีงบประมาณ ๒๕๕๘

ลำดับ	สังกัดกรุงเทพมหานคร(จำนวน ๗ แห่ง)	จำนวนผู้สัมผัสอาหาร (ราย)	จำนวนแผงค้า (แผง)
๑.	โรงเรียนคลองตันไทร	๒	-
๒.	โรงเรียนคลองบางพรหม	๓	-
๓.	โรงเรียนตั้งพิรุฬห์ธรรม	๘	๑
๔.	โรงเรียนคลองทวีวัฒนา	๕	๑
๕.	โรงเรียนคลองมหาสวัสดิ์	๖	-
๖.	โรงเรียนวัดปุณณวาส	๘	๒
๗.	โรงเรียนมัธยมปุณณวาส	๖	๑
สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (จำนวน ๙ แห่ง)			
๘.	โรงเรียนอนุบาลพลอยแก้ว	๒	-
๙.	โรงเรียนอนุบาลสร้างสรรค์	๒	-
๑๐.	โรงเรียนอนุบาลจากรูเวช	๒	-
๑๑.	โรงเรียนโชติกาญจน์	๒	-
๑๒.	โรงเรียนอนุบาลบ้านพลอยภูมิ	๒	-
๑๓.	โรงเรียนเพลินพัฒนา	๒๘	๔
๑๔.	โรงเรียนเทคโนโลยีปิ่นมณฑล	๓	๒
๑๕.	โรงเรียนโพลีเทคนิคพาณิชย์การกรุงเทพ	๓	๒
๑๖.	วิทยาลัยทองสุข	๘	๔
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา(จำนวน ๒ แห่ง)			
๑๗.	โรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒน์ (ทวีวัฒนา)	๑๕	๑๐
๑๘.	โรงเรียนนวมินทราชินูทิศสตรีวิทยาพุทธมณฑล	๒๒	๑๕
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา(จำนวน ๑ แห่ง)			
๑๙.	มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	๗๐	๔๐
	รวม	๑๙๗	๘๒

เด็กวัยเรียนและเยาวชนเป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญยิ่งของการพัฒนา ดังพระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พุทธศักราช ๒๕๒๒ ที่ว่า “เด็กเป็นผู้ที่รับช่วงทุกสิ่งทุกอย่าง จากผู้ใหญ่ รวมทั้งภาระความรับผิดชอบในการดำรงรักษา ความสุขสงบของประชากรโลก” และในอนุสัญญา ว่าด้วยสิทธิเด็กขององค์การสหประชาชาติ (UN Convention on the right of the child) ซึ่งประเทศไทย ลงนามและมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญที่มุ่งคุ้มครองสิทธิเด็ก ๔ ประการ คือ สิทธิในการ อยู่รอด (Survival Rights) สิทธิในการได้รับการปกป้องคุ้มครอง (Protection Rights) สิทธิในการพัฒนา (Development Rights) และสิทธิในการมีส่วนร่วม (Participation Rights) ซึ่งรัฐต้องดำเนินการให้เด็ก ได้รับการคุ้มครองในสิทธิดังกล่าว การลงทุนกับเด็กและเยาวชนย่อมมีผลคุ้มค่ามากกว่าการลงทุนใดๆ เด็กที่ ได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง เหมาะสมจะนำไปสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

สุขภาพกับการศึกษาต้องดำเนินการควบคู่กันไปในลักษณะเกื้อกูลซึ่งกันและกันของทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้อง เพื่อผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อเด็กนักเรียนและเยาวชน ดังนั้นนับตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ แนวทางการพัฒนาเด็กวัยเรียนและเยาวชนจึงมีความชัดเจนเป็นรูปธรรมมากขึ้นทั้งเชิงยุทธศาสตร์และ เป้าหมายโดยเฉพาะจาก ๒ มิติสำคัญของนโยบายชาติ ได้แก่

มิติแห่ง “การปฏิรูปการศึกษา” กล่าวถึง “การประกันคุณภาพการศึกษา” ด้านกระบวนการเรียน การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานกระบวนการจัดการศึกษาตามปรัชญาหลัก ๓ ประการ คือ การศึกษาเพื่อปวงชน การศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษาเพื่อการแก้ไขปัญหาทั้งหมด

มิติแห่ง “การปฏิรูประบบสุขภาพ” กล่าวถึง “การสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า” ซึ่งเป็นการให้ สิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน โดยกระบวนการจัดการด้านสุขภาพตามปรัชญาหลัก ๓ ประการ คือ สุขภาพเพื่อปวงชน สุขภาพเพื่อชีวิต และสุขภาพเพื่อแก้ไขปัญหาทั้งหมด

จะเห็นได้ว่าทั้ง ๒ มิติ ต่างมีความเชื่อมโยงจากรากฐานปรัชญาเดียวกัน การพัฒนาเด็กและเยาวชน ต้องกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน โดยเฉพาะด้านสุขภาพซึ่งเป็นความจำเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำรงชีวิต หากเด็กมีพัฒนาการทางร่างกาย สติปัญญาและจิตใจที่สมบูรณ์ แข็งแรง มีทักษะ สามารถดูแลสภาพตนเอง และมีพฤติกรรมที่เหมาะสมและมีความพร้อมในการเรียนรู้ย่อมส่งผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

นักเรียนนักศึกษาจะได้รับการปลูกฝังทัศนคติ ฝึกทักษะ และพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมทำให้ บรรลุเป้าหมายของการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข “การบูรณาการความ ร่วมมือในเรื่องการศึกษาควบคู่ไปกับการมีสุขภาพดี” โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือภาพลักษณ์ของเด็กวัยเรียนและ เยาวชนไทยที่ดี เก่งและมีความสุขอันเป็นความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษาและการปฏิรูประบบสุขภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การบรรลุถึงปรัชญาการพัฒนา “คน” อย่างแท้จริง

อาหารเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญของมนุษย์ การบริโภคอาหารก็เพื่อทำให้ร่างกายเจริญเติบโต และดำรงชีวิตโดยปกติสุข ในการบริโภคอาหารไม่ควรจะคำนึงถึงเพียงแต่ความอร่อยนั้น สิ่งสำคัญที่จะต้อง พิจารณาควบคู่ไปด้วยก็คือ ความสะอาดของอาหารและความปลอดภัยในการบริโภคเนื่องจากมีสิ่งซึ่งทำให้เกิด โรคหลายชนิดเข้าสู่ร่างกายได้ทางปากพร้อมน้ำและอาหารสิ่งซึ่งทำให้เกิดโรคหรือสาเหตุแห่งปัญหา ประกอบด้วย แบคทีเรีย ไวรัส พยาธิต่างๆ พืชของแบคทีเรีย พืชของรา สารเคมี โลหะหนัก เมื่อปนเปื้อนลง ไปในน้ำและอาหารแล้ว จะทำให้ผู้บริโภคเกิดการเจ็บป่วยได้ และโรคที่เกิดขึ้นกับผู้บริโภคเนื่องจากอาหาร เป็นสาเหตุนี้เรียกว่า “โรคที่เกิดจากอาหารเป็นสื่อ (Food – borne Disease)” ซึ่งความรุนแรงของโรคนี ขึ้นอยู่กับชนิดและปริมาณของเชื้อโรค หนอนพยาธิหรือสารพิษที่ผู้ป่วยบริโภคเข้าไปโรคบางโรคจะมี

อาการเฉียบพลัน คือ เกิดการเจ็บป่วยขึ้นทันที เช่นโรคที่มีสาเหตุมาจากแบคทีเรีย พยาธิ ไวรัส พืชของแบคทีเรีย พืชของเชื้อรา พืชจากพืชและสัตว์ สำหรับสารเคมีและโลหะหนักส่วนมากจะสะสมที่ละเล็กละน้อยจนถึงระดับหนึ่งก็จะทำให้เกิดการเจ็บป่วยได้ที่มีชื่อเรียกกันว่า “ตายผ่อนส่ง”หรือก่อให้เกิดโรคในอนาคต พืชของเชื้อราถ้าสะสมในร่างกายอย่างต่อเนื่องตบจะถูกทำลายเป็นมะเร็งที่ตับส่วนพืชจากสารเคมีอาจทำให้เกิดโรคตะกั่วเป็นพิษ พรอทเป็นพิษหรือเป็นมะเร็งในอวัยวะต่างๆ ของร่างกายได้เช่นเดียวกัน

อาหารไม่สะอาดและไม่ปลอดภัย หมายถึงอาหารที่มีการปนเปื้อนทางกายภาพ เคมี และชีวภาพ ไม่ว่าจะมีการปนเปื้อนเพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง สองรูปแบบ หรือทั้งสามรูปแบบ ดังนี้

การปนเปื้อนทางกายภาพ หมายถึงการปนเปื้อนจากสิ่งปลอมปนที่เป็นของแข็งซึ่งไม่ได้เป็นองค์ประกอบของอาหาร แต่ปนเปื้อนลงไปสู่อาหารทำให้เกิดความน่ารังเกียจหรือเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เช่น เศษแก้ว กรวด เส้นผม เศษไม้ พลาสติกปิดแผล เป็นต้น

การปนเปื้อนทางเคมี หมายถึงสารเคมีที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคโดยเฉียบพลันและสะสม ได้แก่กลุ่มสารห้ามใช้ในอาหาร ห้ามมิให้มีการเจือปน ห้ามมิให้มีการตกค้างบนอาหาร ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เช่น สารบอแรกซ์ สารฟอกขาว สารกันรา ตะกั่ว พรอท ยาปฏิชีวนะ สารเร่งเนื้อแดง เป็นต้น

การปนเปื้อนทางชีวภาพ หมายถึงการปนเปื้อนของสิ่งมีชีวิตเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค เช่น เชื้อแบคทีเรีย เชื้อรา พยาธิ พืชจากพืชหรือสัตว์

การบริโภคอาหารที่ปนเปื้อนเชื้อโรคหรือสารพิษ ทำให้เกิดการเจ็บป่วยบั่นทอนสุขภาพ จากข้อมูลรายงานการเฝ้าระวังโรคของสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มผู้ป่วยเป็นโรคติดต่อทางน้ำและอาหารมีจำนวนสูงเป็นอันดับ ๑ เมื่อเทียบกับโรคติดต่ออื่นๆ ๒๐ โรค กลุ่มโรคที่เกิดจากการบริโภคอาหารไม่ปลอดภัย ได้แก่ โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน (Acute Diarrhea) โรคอุจจาระร่วงอย่างแรง (Severe Diarrhea) โรคอาหารเป็นพิษ (Food poisoning) โรคบิด (Dysentery) โรคไข้เอนเทอริก (Enteric Fever) และโรคตับอักเสบ (Hepatitis total)

โดยสถิติการปนเปื้อนทั้งสารเคมีอันตรายและเชื้อโรคที่ก่อให้เกิดโรกระบบทางเดินอาหารมีแนวโน้มลดลง โดยในปี ๒๕๕๑ พบร้อยละ ๘ และลดลงเหลือร้อยละ ๔.๘ ๒.๙ ๓.๔ ๒.๔ ๑.๙ และ ๑.๙ ในปี๒๕๕๒ – ๒๕๕๗ ตามลำดับ โดยพบว่าสาเหตุหลักคือการปนเปื้อนด้านจุลินทรีย์สอดคล้องกับอัตราป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันต่อแสนประชากรในกรุงเทพมหานครซึ่งพบว่ามีแนวโน้มลดลงเช่นกัน โดยพบว่าอัตราป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันต่อแสนประชากรในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มลดลง คือ ๘๔๙.๕ ในปี ๒๕๕๐ และลดลงเหลือ ๘๒๑.๙ ๗๒๐.๖๐ ๗๐๒.๒๑ ๗๗๒.๐๖ และ ๖๙๖.๖๓ ในปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๕ ตามลำดับ และสูงขึ้นเล็กน้อยในปี ๒๕๕๖ (๗๐๘.๙๖) โดยพบว่าในเวลาเดียวกันอัตราป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันต่อแสนประชากรในระดับประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นในช่วงปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ (๒,๐๕๐.๘ ๑,๙๘๘.๐ ๒,๐๒๓.๖ ๒,๑๖๘.๘๙ และ ๒,๐๖๘.๐๙ ในปี ๒๕๕๐ – ๒๕๕๔ ตามลำดับ) และลดลงเล็กน้อยในปี ๒๕๕๕ (๑,๙๑๓.๓๕)

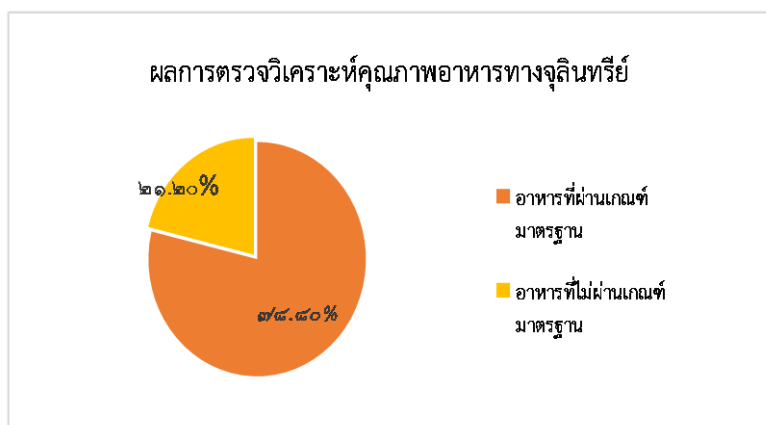
ในปี ๒๕๕๗ มีรายงานจากวารสารรายงานการเฝ้าระวังโรคประจำปี ๒๕๕๗ ของกรมควบคุมโรคติดต่อ สำนักอนามัย

รายงานสถานการณ์โรคอุจจาระร่วงในกรุงเทพมหานคร มีผู้ป่วยสะสมจำนวน ๓๒,๒๐๐ รายคิดเป็นอัตราป่วยสะสม ๕๖๗.๕๔ รายต่อประชากรแสนคน ไม่พบผู้เสียชีวิต ร้อยละของจำนวนผู้ป่วยจำแนกตามอายุสูงสุด คือ ๐-๔ ปี (ร้อยละ ๓๐.๙๑) กรุงเทพมหานครมีอัตราป่วยเป็นลำดับที่ ๗๕ ของประเทศ

รายงานสถานการณ์โรคอาหารเป็นพิษสะสมในกรุงเทพมหานครมีผู้ป่วยสะสมจำนวน ๒,๕๕๓ ราย คิดเป็นอัตราป่วยสะสม ๔๕.๐๐ รายต่อประชากรแสนคน ไม่พบผู้เสียชีวิต ร้อยละของจำนวนผู้ป่วยจำแนกตามกลุ่มอายุสูงสุดคือ ๐-๔ ปี (ร้อยละ ๑๔.๔๙) กรุงเทพมหานครมีอัตราป่วยเป็นลำดับที่ ๖๖ ของประเทศ

จากการสุ่มตัวอย่างอาหารที่วางจำหน่ายในตลาดสด ร้านอาหาร ซูเปอร์มาร์เก็ต โรงเรียนและอาหารริมบาทวิถี จากสำนักงานเขตในกรุงเทพมหานครทั้ง ๕๐ เขต จำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๐๒ ตัวอย่าง พบตัวอย่างอาหารอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ๒,๒๘๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๘ และตัวอย่างที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานจำนวน ๖๑๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒ ดังแสดงในรูป

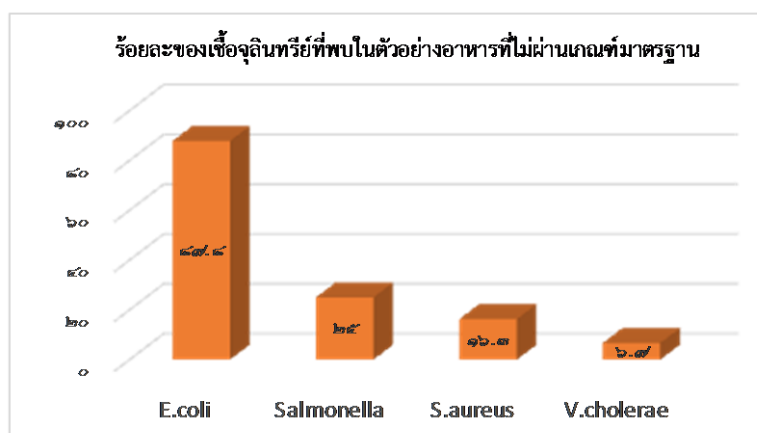
รูปแสดงผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอาหารทางจุลินทรีย์ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

เมื่อวิเคราะห์แยกตามประเภทอาหารอาหาร พบว่าอาหารที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานมากที่สุดคืออาหารปรุงสุกทั่วไป จำนวน ๓๒๘ ตัวอย่าง จากที่ตรวจทั้งหมด ๑,๑๑๙ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓ รองลงมาคือ อาหารดิบที่เตรียมหรือปรุงในสภาพบริโภคได้ทันที ๑๕๑ ตัวอย่าง จาก ๕๖๙ ตัวอย่าง (ร้อยละ ๒๖.๕) อาหารหมักพื้นเมืองที่ทำจากสัตว์ ๔๘ ตัวอย่าง จาก ๒๒๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ และที่พบไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานน้อยที่สุด คืออาหารที่ผ่านกระบวนการทำให้แห้ง โดยพบเพียง ๑ ตัวอย่าง จาก ๑๖๙ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๐.๖

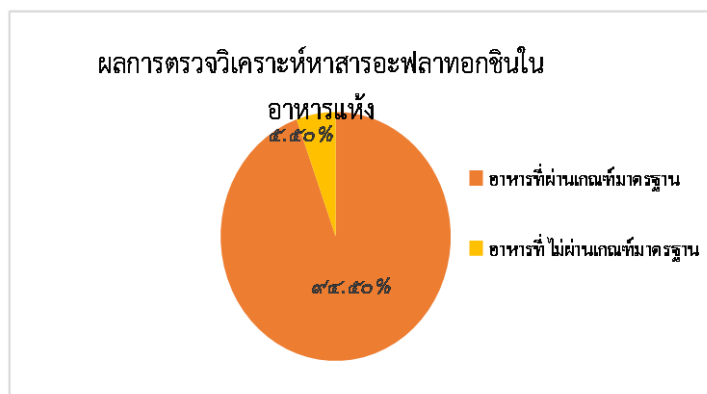
เมื่อวิเคราะห์แยกตามชนิดเชื้อจุลินทรีย์ พบว่าเชื้อที่ตรวจพบมากที่สุด คือเชื้อ *E.coli* โดยพบถึงร้อยละ ๘๗.๘ จากตัวอย่างที่พบเชื้อจุลินทรีย์เกินค่ามาตรฐานทั้งหมด (๕๔๐ ตัวอย่างจาก ๖๑๕ ตัวอย่าง) รองลงมาคือ *Salmonella* spp. ร้อยละ ๒๕.๐ (๑๕๔ ตัวอย่างจาก ๖๑๕ ตัวอย่าง) *S.aureus* พบร้อยละ ๑๖.๓ (๑๐๐ ตัวอย่างจาก ๖๑๕ ตัวอย่าง) และ *V.cholerae* ร้อยละ ๖.๗ (๔๑ ตัวอย่างจาก ๖๑๕ ตัวอย่าง) ตามลำดับ ดังแสดงในรูป

รูปแสดงร้อยละของเชื้อจุลินทรีย์ที่พบในตัวอย่างอาหารที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน

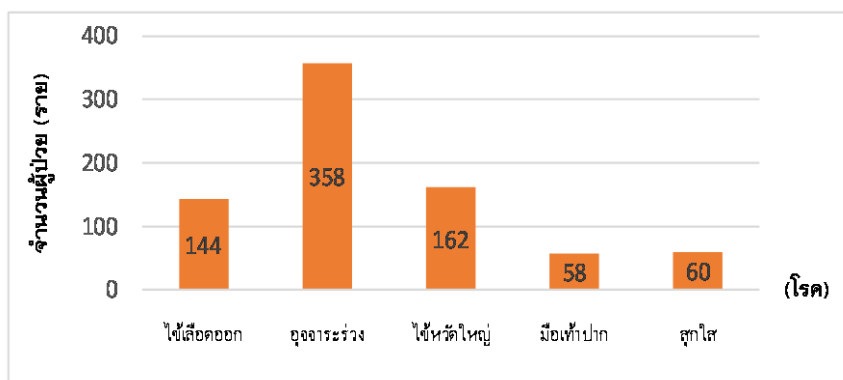
จากการสุ่มตัวอย่างอาหารแห้งที่วางจำหน่ายในกรุงเทพมหานครทั้ง ๕๐ เขต เพื่อตรวจวิเคราะห์หาสารอะฟลาทอกซิน จำนวนทั้งสิ้น ๔๐๒ ตัวอย่าง พบตัวอย่างอาหารอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ๓๘๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๕ และตัวอย่างที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน จำนวน ๒๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕.๕ ดังแสดงในรูป

รูปแสดงผลการตรวจวิเคราะห์คุณภาพอาหารทางเคมี หาเชื้ออะฟลาทอกซินในอาหารแห้ง

สถานการณ์โรคติดต่อสำคัญ ๕ โรคได้แก่ โรคไข้เลือดออก โรคอุจจาระร่วง โรคไข้หวัดใหญ่ โรคมือเท้าปาก โรคสุกใส ที่พบในพื้นที่เขตทวีวัฒนาประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ข้อมูลจากศูนย์บริการสาธารณสุข ๖๗ กรุงเทพมหานคร พบว่าโรคอุจจาระร่วง พบมากเป็นลำดับที่ ๑ จำนวนทั้งสิ้น ๓๕๘ ราย

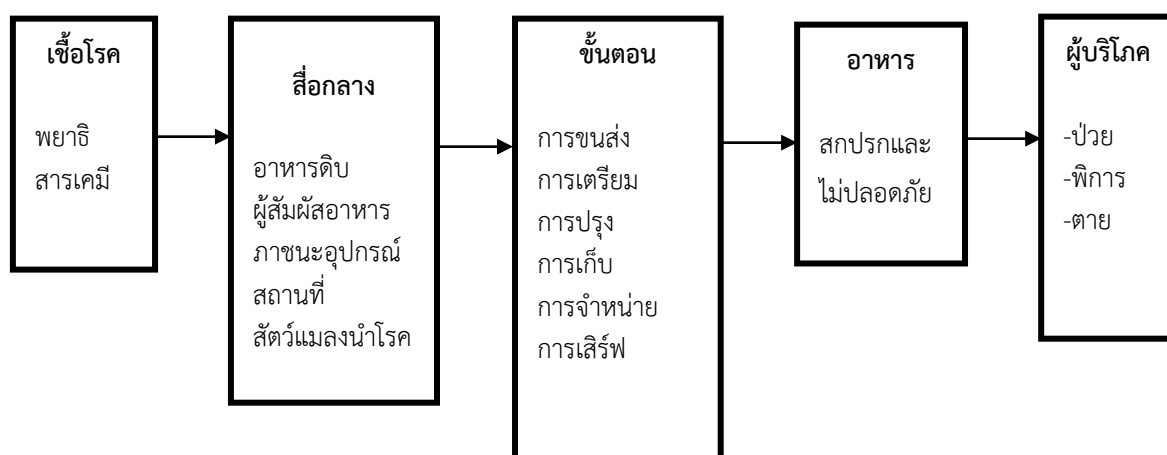
รูปแสดงสถานการณ์โรคติดต่อสำคัญ ๕ โรค

สภาพปัญหาอาหารไม่ปลอดภัย มาจากอาหารมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐานไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ผู้สัมผัสอาหารทำให้อาหารนั้นมีคุณภาพไม่ได้มาตรฐาน ผู้บริโภคขาดความรู้ไม่ค่อยเห็นความสำคัญในปัญหาของการบริโภค กฎหมายที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่รัฐหรือองค์กรที่รับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือเอกชน ไม่มีบทบาทเท่าที่ควรทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้รับการแก้ไขและเรื้อรังยากต่อการแก้ไข

การสุขาภิบาลอาหาร หมายถึง การจัดการและควบคุมอาหาร ให้สะอาดปลอดภัยจากเชื้อโรค พยาธิและสารเคมีที่มีพิษต่างๆ ซึ่งเป็นอันตรายต่อการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพอนามัยและการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งอาจกล่าวโดยย่อได้ว่าการสุขาภิบาลอาหาร คือการทำให้อาหารสะอาดและปลอดภัย ไม่เป็นโรคภัย การทำให้อาหารสะอาดและปลอดภัยตามหลักสุขาภิบาลอาหาร คือ การบริหารจัดการและควบคุมปัจจัยที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนของอาหาร ทั้งทางด้านกายภาพ เคมี และชีวภาพ ๕ ปัจจัยหลักคือ ๑.สถานที่ (สถานที่เตรียมประกอบปรุง/สถานที่รับประทานอาหาร/สถานที่เก็บรักษาอาหาร) ๒.อาหาร (วัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหารและอาหารปรุงสำเร็จแล้ว) ๓.ภาชนะอุปกรณ์ ๔.ผู้สัมผัสอาหาร ๕.สัตว์และแมลงนำโรค

แผนภูมิขั้นตอนการทำให้อาหารสกปรก

แผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๗๕) ประกอบด้วย ๗ ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ มหานครปลอดภัย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ มหานครสีเขียว สะดวกสบาย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ มหานครสำหรับทุกคน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ มหานครกะทัดรัด ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ มหานครประชาธิปไตย ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ มหานครแห่งเศรษฐกิจและการเรียนรู้ และประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ การบริหารจัดการ เพื่อขับเคลื่อนให้กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางร่วมทั้งเป็นประตูสู่อาเซียนอีกทั้งยังมุ่งสู่การเป็นมหานครแห่งเอเชียปี ๒๕๗๕ เป้าหมายการพัฒนากทม. มหานครปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ กรุงเทพมหานครเป็นศูนย์กลางในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) หมายถึงการพัฒนากทม. เพื่อมุ่งสร้างความร่วมมือในฐานะกรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงให้เป็นประตูสู่อาเซียน (Gateway to ASEAN) โดยการทำให้กรุงเทพฯ เป็นช่องทางที่ออกของประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว แลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรม สินค้า การลงทุน และแนวทางการพัฒนาเมืองหลวงจากประเทศภายนอกอาเซียน สู่ประเทศในกลุ่มอาเซียน นำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองและรายได้ของคนกรุงเทพฯ และประชาชนในประเทศอื่นๆ ในอาเซียน ในขณะที่ยังคงมุ่งพัฒนากทม. มหานครสู่ความยั่งยืนอย่างเข้มแข็งด้วยการพัฒนาด้านต่างๆ โดยการทำให้กรุงเทพมหานครในมหานครปลอดภัย

การนำแผนพัฒนากทม. มหานครไปสู่การปฏิบัติ มีการจัดทำประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ มหานครแห่งความปลอดภัยชาวกรุงเทพฯ ทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ ต้องการเห็นเมืองกรุงเทพฯ เป็นมหานครที่มีความปลอดภัยมากกว่าเรื่องอื่นทั้งหมดซึ่งไม่ใช่เรื่องที่น่าจะแปลกใจเพราะความปลอดภัยเป็นเงื่อนไขจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์เราทุกคน ในขณะที่สภาวะแวดล้อมของเมืองกรุงเทพฯ ยังมีความเสี่ยงต่อภัยประเภทต่างๆ ในระดับที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับเมืองชั้นนำอื่นๆ ฉะนั้น วิสัยทัศน์ด้านความปลอดภัยจึงมีความสำคัญเป็นลำดับแรกสำหรับคนกรุงเทพฯ วันนี้

เมืองกรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย หมายถึงเมืองมหานครที่ปลอดภัย ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดภัยอุบัติเหตุ ปลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดภัยโรคคนเมือง และอาหารปลอดภัย ความปลอดภัยในแต่ละด้านจำเป็นต้องมีมาตรการขับเคลื่อนให้ประสบความสำเร็จ โดยจัดทำประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๖ ปลอดภัยคนเมือง อาหารปลอดภัย หมายถึง กรุงเทพมหานครเป็นเมืองปลอดภัยคนเมือง และเป็นเมืองที่มีอาหารปลอดภัยปราศจากการปนเปื้อนเชื้อโรคและสารเคมี ถูกสุขลักษณะ ไม่ก่อให้เกิดโรคที่มาจากอาหารมีอาหารที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพสำหรับผู้ที่พักหรืออาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครได้ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์กรุงเทพมหานครเมืองอาหารปลอดภัยมีวิสัยทัศน์ “กรุงเทพจะเป็นเมืองอาหารปลอดภัย อาหารปลอดภัย ปลอดภัย บริโภคได้อย่างมั่นใจ” เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่สามารถกำหนดกรอบและทิศทางไว้อย่างชัดเจนมีเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จของงาน และนำไปสู่การคุ้มครองประชาชนด้านการบริโภคอาหารที่ปลอดภัย โดยผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้ให้ความสำคัญมาตลอดยุทธศาสตร์ที่ใช้เป็นแนวทางดำเนินการคือ การปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานเป็นการใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการวางระบบการตรวจสอบเฝ้าระวังการปนเปื้อนของอาหารการสร้างความสัมพันธ์กันเพื่อความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและการเปิดระบบให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง

จากสภาพและสาเหตุของปัญหาการการสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษา จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานโดยภาครัฐ โดยเฉพาะกรุงเทพมหานครไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบและควบคุมการสุขาภิบาลอาหาร ในสถานศึกษาได้อย่างทั่วไป แม้จะได้มีความพยายามโดยกำหนดเป็นนโยบายสำคัญหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ที่ต้องการให้เกิดความปลอดภัยของอาหารในกรุงเทพมหานคร แต่ข้อจำกัดในเรื่องจำนวนบุคลากรกับภาระงานที่เพิ่มขึ้นตามจำนวนประชากรและการถ่ายโอนภารกิจของส่วนราชการต่างๆ สู่การปกครองส่วนท้องถิ่น การใช้แรงสนับสนุนจากภาคประชาชนจึงเป็นการตอบโจทย์ที่ชัดเจน และยังเป็นหลักการที่สำคัญว่าประชาชนต้องมีส่วนร่วมกับภาครัฐโดยที่ภาครัฐต้องทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานของประชาชน กุญแจสำคัญคือ การสร้างความเข้าใจและความร่วมมือจากประชาชนให้เป็นผู้ปกป้องสิทธิของตนเองในฐานะผู้บริโภคและสร้างการมีจิตอาสา ร่วมทำงานกับภาครัฐเพื่อสังคมโดยรวมพร้อมทั้งจัดให้มีแรงจูงใจเสริมในทางบวกแก่ประชาชนตามความเหมาะสมเพื่อความยั่งยืน การเสริมสร้างสุขภาพกับการศึกษาเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการควบคู่กันไป การพัฒนาเด็กและเยาวชนจึงอยู่ที่กระบวนการจัดการศึกษา และการสร้างสุขภาพ ภายใต้ความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนับตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและองค์กรในท้องถิ่นที่จะประสานความร่วมมือประสานประโยชน์ที่เอื้อต่อการพัฒนาเด็กให้มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดีสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขและปลอดภัย

ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตทวีวัฒนาเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านความปลอดภัยของอาหารแก่ประชาชนตามกฎหมาย มีความตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดจากอาหารไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาจึงจัดทำโครงการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา โดยใช้มาตรการสร้างเครือข่ายงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษา มีการจัดตั้งอาสาสมัครอาหารปลอดภัย และชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา สนับสนุนภาครัฐร่วมกับมาตรการที่จะส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวและได้นำ

หลักทฤษฎีและแนวคิดต่างๆที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ดังนี้

๑. ทฤษฎีการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis หรือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ หรือการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์สำหรับองค์กร หรือโครงการซึ่งช่วยผู้บริหารกำหนดจุดแข็งจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายใน โอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนผลกระทบที่มีศักยภาพจากปัจจัยเหล่านี้ต่อการทำงานขององค์กร ดังนี้

S = Strengths คือ จุดแข็ง หมายถึง ความสามารถหรือสถานการณ์ภายในองค์กรที่เป็นจุดเด่น จุดดี หรือทางบวก ที่องค์กรจะนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ เช่น บุคลากร กระบวนการบริหาร งบประมาณ หรือหมายถึงการดำเนินการภายในองค์กรที่ทำได้ดี

W = Weaknesses คือ จุดอ่อน หมายถึง สถานการณ์ ภายในองค์กรที่ด้อยหรือลบที่องค์กรไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงการดำเนินการภายในองค์กรที่ทำได้ไม่ดี

O = Opportunities คือ โอกาส หมายถึงปัจจัยหรือสถานการณ์ภายนอกที่เอื้ออำนวยในการทำงานขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการขององค์กร

T = Threats คือ อุปสรรค หมายถึง ปัจจัยหรือสถานการณ์ภายนอกที่ขัดข้องในการทำงานขององค์กรไม่บรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาคุกคามองค์กร

ตารางการวิเคราะห์ SWOT Analysis

โครงการพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา

จุดแข็ง (Strengths) ๑. เจ้าหน้าที่ภาครัฐมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ๒. มีภาระงานที่ชัดเจนโดยมีแผนงานและโครงการรับรอง ๓. การสั่งการมีความคล่องตัวสูง	จุดอ่อน (Weaknesses) ๑. จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ ๒. งบประมาณในการสนับสนุนไม่เพียงพอ ๓. มีภาระงานเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ
โอกาส (Opportunities) ๑. กรุงเทพมหานครกำหนดยุทธศาสตร์ด้านอาหารปลอดภัย ๒. ประชาชนและผู้บริโภคมีความตระหนักรู้ต่ออันตรายจากการบริโภคอาหารไม่ปลอดภัย	อุปสรรค (Threats) ๑. ผู้สัมผัสอาหารขาดความตระหนักและขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการอาหารปลอดภัย ๒. ความไม่เข้าใจของหน่วยงานที่ประสาน ๓. ลักษณะของผลงานต้องอาศัยระยะเวลาในการปรับเปลี่ยน ทั้งสถานที่ อุปกรณ์ คน และวิธีการปฏิบัติงาน

๒. ความรู้ในงานที่ต้องดำเนินการเครือข่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

- ความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษา
- ความรู้เกี่ยวกับ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่องสถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร

พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

- ความรู้เรื่องการตรวจหาสารปนเปื้อนในอาหารด้านกายภาพ ด้านเคมีและด้านจุลชีววิทยา

๓. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency)

คำว่า Competency เกิดขึ้นในปี ๑๙๗๐ ผู้ริเริ่มการใช้คำว่า Competency คือ Prof . Dr. David C. McClelland แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด พบว่าผู้ที่ทำงานเก่ง ไม่ใช่ผู้ที่เรียนเก่ง แต่ต้องสามารถประยุกต์ใช้หลักการหรือองค์ความรู้ที่ตนมีอยู่เพื่อประโยชน์ในการทำงาน จึงเรียกว่า คนนั้นมี “Competency” ที่เหมาะสม มีคำแปลเป็นภาษาไทยได้หลายคำ เช่น “สมรรถนะ” “ขีดความสามารถ” หรือ “ศักยภาพ” โดย “สมรรถนะ” เป็นสิ่งที่นิยมใช้กันมาก เพราะสมรรถนะ เป็นปัจจัยในการทำงานที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่องค์กร โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากสมรรถนะเป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กร ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบ หลัก ๓ ประการ ดังนี้

- ความรู้ (Knowledge) คือสิ่งที่องค์กรต้องการให้ “รู้”
- ทักษะ (Skill) คือสิ่งที่องค์กรต้องการให้ “ทำ”
- พฤติณิสัยที่พึงปรารถนา (Attributes) คือสิ่งที่องค์กรต้องการให้ “เป็น”

๔. ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการให้บุคคลเพิ่มเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และสนับสนุนติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ภาครัฐต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้ร่วมรับรู้ ร่วมทำงานและร่วมรับผลที่เกิดจากการมีส่วนร่วม ไปจนกระทั่งถึงร่วมตรวจสอบเพื่อสร้างความโปร่งใส ภาครัฐต้องมีความรู้ความเข้าใจว่า การจูงใจให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายการทำงานต้องใช้ปัจจัยเสริมอะไรบ้าง และจัดแรงจูงใจที่เหมาะสมก็จะสามารถเชิญชวนให้ประชาชนมาร่วมเป็นเครือข่ายทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทฤษฎีที่นิยมในการสร้างแรงจูงใจที่ควรนำมาใช้อยู่ ๒ ทฤษฎี คือ

๔.๑ ทฤษฎีการสร้างแรงจูงใจของ Herzberg (motivation-maintenance theory

หรือ dual theory) ซึ่ง Frederick Herzberg ได้คิดค้นทฤษฎีการจูงใจในการทำงานสรุปสาระสำคัญ คือการสร้างแรงจูงใจในการทำงานมีปัจจัยที่เป็นเงื่อนไข ๒ ประการคือ

- ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเพื่อจูงใจให้คนชอบและรักการทำงาน ได้แก่ ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะของงานที่ทำให้ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า
- ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance Factor) หรืออาจเรียกอีกอย่างว่าปัจจัยสุขอนามัยเป็นปัจจัยที่จะค้ำจุนให้คนยังทำงานอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ได้แก่ ค่าตอบแทน ความก้าวหน้าในอนาคต ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สถานะของงาน นโยบายและแนวทางการทำงาน สภาพการทำงาน ความเป็นส่วนตัว ความมั่นคงในงานที่ความสามารถในการบริหารของผู้บังคับบัญชา อีกทฤษฎีที่เป็นทฤษฎีที่สำคัญที่ขอเสนอในการใช้สร้างแรงจูงใจคือ

๔.๒ ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's hierarchy of needs, motivate)

สาระสำคัญของทฤษฎีนี้คือความเข้าใจและจัดสิ่งตอบสนองความต้องการซึ่งเป็นแรงจูงใจของคนตามลำดับขั้นความต้องการ โดยมีลำดับความต้องการ ๕ ลำดับ คือ

- ความต้องการทางกายภาพ (physiological needs)
- ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (security or safety needs)
- ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (affiliation or acceptance needs)
- ความต้องการความยกย่อง (esteem needs)
- ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (self-actualization)

๕. ความรู้ในการสอนงาน

การสอนงาน (Coaching) คือการที่คนๆหนึ่งช่วยให้ใครก็ตามพัฒนาขีดความสามารถในการทำงาน การสอนงานที่ดีจะช่วยลดความสูญเสียจากการลองผิดลองถูก ช่วยให้การทำงานมีความสมบูรณ์ถูกต้องช่วยให้เกิดการถ่ายทอดความรู้แก่กัน ช่วยให้เกิดการปรับปรุงงาน ช่วยให้เกิดความไว้วางใจและแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างกันและช่วยเกิดการสืบทอดองค์ความรู้ต่อกันออกไป หากเจ้าหน้าที่ผู้สอนงานมีความรู้ความเข้าใจเทคนิคการสอนงาน ก็จะสร้างเครือข่ายที่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน

เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนามีมาตรการหลักดังนี้

๑. จัดตั้งเครือข่ายด้านอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา
๒. ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักกับผู้สัมผัสอาหารในสถานศึกษาและเครือข่าย
๓. สื่อสาร ประชาสัมพันธ์แก่นักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชนและประชาชนทั่วไป
๔. ประสานความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มเป้าหมาย
๕. ตรวจสอบและเฝ้าระวังตามกฎหมาย

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ สร้างจิตสำนึกและความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งองค์กรภาคเอกชน ผู้สัมผัสอาหารและประชาชนทั่วไปในการดำเนินงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน
- ๒.๒ เพื่อพัฒนาสถานที่และผู้สัมผัสอาหารในสถานศึกษาให้ประกอบปรุงอาหารที่สะอาดปลอดภัยตามหลักการสุขาภิบาลอาหารที่กรุงเทพมหานครกำหนด
- ๒.๓ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและสร้างความมั่นใจในการบริโภคอาหารที่สะอาด ปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยและการดำรงชีวิต

๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ เครือข่ายภาคประชาชนในพื้นที่เขตทวีวัฒนา ได้แก่ อาสาสมัครอาหารปลอดภัย ชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา ผู้แทนชุมชน ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมในเครือข่ายอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีการรายงานผลการตรวจประเมิน คัดกรอง และรับรองผลแล้วแจ้งสำนักงานเขตทวีวัฒนา ภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๐
- ๓.๒ ผู้สัมผัสอาหารโรงอาหารในสถานศึกษาจำนวน ๑๙ แห่ง ผ่านการประเมินผลการอบรมหรือเรียนรู้ด้วยตนเองตามหลักสูตรการสุขาภิบาลอาหารที่กรุงเทพมหานคร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๐
- ๓.๓ โรงอาหารในสถานศึกษา จำนวน ๑๙ แห่ง ผ่านเกณฑ์มาตรฐานอาหารปลอดภัยและได้รับป้ายรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัยจากกรุงเทพมหานคร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ภายในปีงบประมาณ ๒๕๖๐

๔. ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ

การพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนาให้บรรลุเป้าหมาย อาศัยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

- ๔.๑. เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญ ศึกษาทำความเข้าใจในนโยบายอาหารปลอดภัยประสานความร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่และจริงจัง โดยคำนึงถึงประโยชน์สุขของสังคม โดยรวม
- ๔.๒. ประชาชนที่เป็นเครือข่าย มีความตระหนัก และอยากมีส่วนร่วมโดยเล็งเห็นประโยชน์ที่จะได้รับโดยตรง ซึ่งจะเกิดกับตัวเองและนักเรียนนักศึกษา
- ๔.๓. ผู้สัมผัสอาหารต้องมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติตามหลักการสุขาภิบาลอาหารอย่างจริงจัง

๔.๔. การบริหารจัดการโครงการ ต้องมีความชัดเจนในภารกิจและขั้นตอนการทำงานและมีการติดตามเร่งรัดโครงการให้เป็นไปตามแผน

๕. นิยามศัพท์

- การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดคุณภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิม การพัฒนาจึงเป็นกระบวนการที่ดี ความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่หยุดนิ่งเครือข่ายสุขภาพอาหารในสถานศึกษา หมายถึง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในงานสุขภาพอาหารพื้นที่เขตทวีวัฒนา ประกอบด้วย

ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ สำนักงานเขตทวีวัฒนา

กองสุขภาพอาหาร สำนักอนามัย

ศูนย์บริการสาธารณสุข ๖๗ สำนักอนามัย

ผู้สัมผัสอาหารโรงอาหารในสถานศึกษา พื้นที่เขตทวีวัฒนา

อาสาสมัครอาหารปลอดภัย เขตทวีวัฒนา

ชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา

ผู้แทนชุมชนในพื้นที่ เขตทวีวัฒนา

นักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษา เขตทวีวัฒนา

ผู้ปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษา เขตทวีวัฒนา

- ผู้บริโภค หมายถึง ผู้ซื้อหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจหรือผู้ได้รับการเสนอ หรือชักชวนจากผู้ประกอบการธุรกิจ เพื่อให้ซื้อสินค้าหรือบริการ และหมายรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้รับบริการจากผู้ประกอบการธุรกิจโดยตรง

- ผู้สัมผัสอาหาร หมายถึง บุคคลซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอาหารทั้งหมด เช่น ผู้ปรุง ผู้เสิร์ฟ ผู้ทำความสะอาดอุปกรณ์ ผู้เตรียมอาหาร ผู้ลำเลียงอาหาร รวมหมายถึง บุคคลที่จะมีโอกาสสัมผัสกับอาหารในทุกกรณี ดังนั้นผู้สัมผัสอาหารจึงมีโอกาสในการแพร่กระจายโรคสู่อาหารได้ กล่าวคือผู้สัมผัสอาหารที่เจ็บป่วยอยู่ในระยะแพร่โรคทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หรือทางผิวหนังร่วมสามารถที่จะแพร่กระจายโรคไปสู่ผู้อื่นได้และผู้สัมผัสอาหาร ที่ไม่แสดงอาการเจ็บป่วย อาจแพร่โรคได้ ๒ ลักษณะคือ ๑. เป็นพาหะนำโรค ๒. นำโรคโดยการปฏิบัติตนไม่ถูกต้องระหว่างเตรียมประกอบปรุงอาหาร

- สุขวิทยาส่วนบุคคล หมายถึง เรื่องที่ว่าด้วยการดูแลบำรุงรักษาปรับปรุงส่งเสริมสุขภาพ ให้สมบูรณ์แข็งแรง ไม่เป็นโรค และมีการปฏิบัติตนให้อยู่ในสภาวะซึ่งปลอดภัยซึ่งรวมทั้งการแพร่กระจายของเชื้อโรคทั้งจากตนเองไปสู่ผู้อื่นและการรับเชื้อสิ่งปนเปื้อนจากภายนอกมาเข้าสู่ตัวเราทั้งทางตรงและทางอ้อม

๖. แผนปฏิบัติการ/ผู้รับผิดชอบ

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

ระยะก่อนดำเนินโครงการ

- รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สภาพปัญหา
- ประชุมเจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เพื่อชี้แจงและพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและร่วมกันวางแผนการดำเนินโครงการ
- สสำรวจกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ โรงอาหารในสถานศึกษาเขตทวีวัฒนา
- จัดทำโครงการเสนอขออนุมัติดำเนินการ
- แต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการตามโครงการ

ระยะดำเนินโครงการ

- จัดประชุมคณะทำงานเครือข่ายกลุ่มเป้าหมายเพื่อวางแผนดำเนินงาน
- ประชาสัมพันธ์โครงการผ่านสื่อต่างๆ เช่น ป้าย แผ่นพับ
- จัดอบรมผู้สัมผัสอาหารในสถานศึกษา
- รับสมัครอาสาสมัครอาหารปลอดภัยและจัดตั้งชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา
- จัดอบรมอาสาสมัครอาหารปลอดภัยและชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา
- จัดตั้งทำกลุ่มในแอปพลิเคชันไลน์ เพื่อเป็นช่องทางการสื่อสาร
- จัดทำแผนปฏิบัติงานและเครือข่ายออกปฏิบัติงานตามภารกิจโดยอาสาสมัครฯดำเนินงาน
ตรวจสอบสุขภาพอาหารด้านกายภาพตรวจคุณภาพอาหารและชมรมฯ เผยแพร่ข่าวสาร
ความรู้ความเข้าใจและแจ้งข้อมูลข่าวสารอาหารไม่ปลอดภัยกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อม
- จัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการทำงานของอาสาสมัครฯและชมรมฯ
โดยสนับสนุนอาหารว่าง เครื่องดื่ม และวัสดุอุปกรณ์
- จัดประชุมเจ้าหน้าที่ฯ อาสาสมัครฯ และชมรมฯ ทุก ๒ เดือน เพื่อรับทราบความก้าวหน้า
ปัญหา อุปสรรค ติดตามผลการดำเนินการและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขให้การ
ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ประเมินผลการทำงานของอาสาสมัครอาหารปลอดภัยและชมรมฯ ผู้บริโภคทุก
๓ เดือน เพื่อรายงานผู้อำนวยการเขตทวีวัฒนาทราบ
- จัดเตรียมของรางวัล ใบประกาศเกียรติคุณและทำหนังสือทำเนียบเพื่อยกย่องอาสาสมัครฯ
และชมรมฯ ที่ทำงานอย่างต่อเนื่อง
- จัดทำฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณ
- เจ้าหน้าที่นำข้อมูลที่ได้รับไปดำเนินการตรวจติดตามการสุขภาพอาหารในสถานศึกษา
ตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ระยะหลังดำเนินโครงการ

- เจ้าหน้าที่ประเมินผลจากการแจ้งข่าวและรายงานผลการตรวจการสุขภาพอาหาร
เพื่อประเมินผลการทำงานของอาสาสมัครฯและชมรมฯ
- จัดพิธีมอบรางวัล ใบประกาศเกียรติคุณยกย่องเชิดชูเกียรติและหนังสือทำเนียบ
ให้อาสาสมัครและชมรมฯ พร้อมแจ้งแนวทางในการดำเนินการต่อไป
- เสนอขอป้ายรับรองอาหารปลอดภัยให้สถานศึกษาที่ผ่านการตรวจประเมิน
- ประเมินผลโครงการ
- สรุปผลการดำเนินโครงการเสนอผู้บริหารกรุงเทพมหานครทราบตามลำดับชั้น พร้อมขอ
จัดสรรงบประมาณดำเนินการอย่างต่อเนื่องในปีต่อไป

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholders) ความคาดหวัง การสนับสนุนและแนวทางดำเนินการ
 ตารางวิเคราะห์ผู้ที่เกี่ยวข้องของความคาดหวัง การสนับสนุนและแนวทางดำเนินการ

Stakeholders	ความคาดหวัง	การสนับสนุน	แนวทางดำเนินการ
นักเรียน นักศึกษา	ต้องการได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารในสถานศึกษา	- โรงอาหารสะอาด ถูกหลักสุขาภิบาล - อาหารปราศจากการปนเปื้อนด้านกายภาพ ด้านเคมี และจุลชีววิทยา	ต้องมีการตรวจสอบตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร
ผู้สัมผัสอาหาร	ต้องการได้รับความรู้ความเข้าใจในการประกอบปรุงอาหาร ตามหลักการสุขาภิบาลอาหารที่กรุงเทพมหานครกำหนด	ได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่กรุงเทพมหานครกำหนด ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	๑.จัดการอบรมและทดสอบความรู้ ๒.มอบหนังสือรับรองผ่านการอบรมตามหลักสูตรของกรุงเทพมหานคร
เครือข่าย	ต้องการให้นักเรียน นักศึกษาได้บริโภคอาหารที่ปลอดภัยในสถานศึกษา	๑.ได้รับความรู้ความเข้าใจหลักสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษา ๒.ได้รับการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และการประชาสัมพันธ์ ๓.ได้รับการเผยแพร่ผลการปฏิบัติงาน	๑.จัดการประชุมและจัดการอบรม ๒.จัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ๓.จัดพิธีมอบรางวัลประกาศเกียรติคุณและหนังสือทำเนียบ
เจ้าหน้าที่	๑.ผู้สัมผัสอาหารในสถานศึกษาผ่านการประเมินผลการอบรมเพื่อเรียนรู้ด้วยตนเองตามหลักสูตรการสุขาภิบาลอาหารร้อยละ ๘๐ ๒.ในโรงอาหารสถานศึกษาผ่านเกณฑ์มาตรฐานอาหาร ปลอดภัยได้รับป้ายรับรองจากกรุงเทพมหานคร ร้อยละ ๘๐ ๓.เครือข่าย มีส่วนร่วมในการดำเนินการร้อยละ ๘๐	นักเรียนนักศึกษาและผู้บริโภคได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคอาหารในสถานศึกษา	๑.วางแผนปฏิบัติงานจัดประชุม ๒.จัดอบรม และตรวจประเมินตามแนวทางที่กำหนด

๒. ค่าจัดอบรมให้ความรู้ผู้สัมผัสอาหาร
- ค่าสัมมนาคุณวิทยากร (๑ คน x ๖๐๐ บาท x ๖ ชม.) เป็นเงิน ๓,๖๐๐ บาท
 - ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ค่าอาหารกลางวัน (๒๑๐ คน x ๒๐๐ บาท) เป็นเงิน ๔๒,๐๐๐ บาท
 - ค่าวัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
๓. ค่าจัดอบรมให้ความรู้อาสาสมัครอาหารปลอดภัย
- ค่าสัมมนาคุณวิทยากร (๑ คน x ๖๐๐ บาท x ๓ ชม.) เป็นเงิน ๑,๘๐๐ บาท
 - ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม (๑๐๐ คน x ๒๕ บาท) เป็นเงิน ๒,๕๐๐ บาท
 - ค่าวัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
๔. ค่าจัดอบรมให้ความรู้ชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา
- ค่าสัมมนาคุณวิทยากร (๑ คน x ๖๐๐ บาท x ๓ ชม.) เป็นเงิน ๑,๘๐๐ บาท
 - ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม (๕๐ คน x ๒๕ บาท) เป็นเงิน ๑,๒๕๐ บาท
 - ค่าวัสดุอุปกรณ์เครื่องเขียน เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
๕. ค่าจัดทำสื่อยึดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการทำงาน
ของอาสาสมัครฯและชมรมฯ (๒๐๐ คน x ๑๕๐ บาท) เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
๖. ค่าจ้างเหมาทำป้ายแบนเนอร์ประชาสัมพันธ์โครงการ
ขนาด ๑ x ๒ เมตร จำนวน ๑๒ ผืน (๑๒ ผืน x ๒๕๐) เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท
๗. ค่าวัสดุอุปกรณ์กิจกรรมรณรงค์ฯ เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
๘. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มกิจกรรมรณรงค์ฯ
(๒๐๐ คน x ๒๕ บาท) เป็นเงิน ๕,๐๐๐ บาท
๙. ค่าจัดพิธีมอบรางวัลและใบประกาศเกียรติคุณยกย่องเชิดชูเกียรติ เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ค่าจัดพิมพ์หนังสือทำเนียบเครือข่าย
จำนวน ๒๐๐ เล่ม เล่มละ ๑๕๐ บาท เป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท

ตารางแสดงแผนการดำเนินงานโครงการ

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการงบประมาณ ๒๕๖๐						งบประมาณ (บาท)	ความเสี่ยง/ การควบคุม	ผู้รับผิดชอบ
		ปี พ.ศ. ๒๕๖๐								
		ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ค.ศ. พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.ก.	พ.ค.ม.	พ.ค.ย.			
๗	จัดตั้งขั้วกลุ่มในแอฟทีเคเซ็นโตนเพื่อเข้าร่วมช่องทางสื่อสาร								ฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ	
๘	จัดทำแผนปฏิบัติการและเครือข่ายออกปฏิบัติงานตามภารกิจ								ฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ เครือข่ายอาสา สมัครฯ, ชมรมฯ	
๙	จัดกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการทำงาน						๕๐,๐๐๐		"	
๑๐	จัดประชุมเจ้าหน้าที่อาสาสมัครฯ และชมรมฯ ทุก ๒ เดือน เพื่อรับทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรค						๓,๓๕๐		ฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ	
๑๑	ประเมินผลการทำงานของเครือข่ายทุก ๓ เดือน						-		"	
๑๒	จัดเตรียมของรางวัล ใบประกาศเกียรติคุณและทำหนังสือมอบ ทำบุญแก่เครือข่ายงบประมาณ						๒๐,๐๐๐		"	
๑๓	เจ้าหน้าที่ทำข้อมูลไปดำเนินการตรวจติดตาม								"	
ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มโครงการ										
๑	เจ้าหน้าที่ประเมินผลจากการแจ้งข่าวและรายงานผลการตรวจสุขภาพ อาหารเพื่อประเมินผลการดำเนินงานของอาสาสมัครฯ และชมรม								"	
๒	จัดพิธีมอบรางวัลไปประกาศเกียรติคุณและแจ้งแนวทางการดำเนินการต่อไป						๓๐,๐๐๐		"	
๓	เสนอขอรับป้ายรับรองอาหารปลอดภัยในสถานศึกษาที่ผ่านการตรวจ ประเมิน								"	
๔	ประเมินผลโครงการ								"	
๕	สรุปผลการดำเนินงานและขอจัดสรรงบประมาณดำเนินการในปีต่อไป								"	

๘.แนวทางในการบริหารความเสี่ยง

การพิจารณาแนวทางการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินโครงการบรรลุเป้าหมายสรุปได้ดังนี้

ลำดับที่	ประเด็น	ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	แนวทางการบริหารความเสี่ยง	หน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้อง
๑.	งบประมาณ ดำเนินโครงการ	อาจไม่ได้รับอนุมัติหรืออนุมัติไม่ครบตามที่เสนอขอ เนื่องจากผู้บริหารมีนโยบายสำคัญเร่งด่วนต้องดำเนินการด่วนหรือมีงบประมาณจำกัด	ขอสนับสนุนจากทั้งภาครัฐ เช่น กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) และภาคเอกชน เช่น สมาคมผู้ปกครอง	ฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ
๒.	ผู้สัมผัสอาหาร	ไม่ตระหนักและไม่ให้ความสำคัญในเรื่องการสุขภาพอาหารและการปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของกรุงเทพมหานคร	๑.เครือข่ายและเจ้าหน้าที่ฯ ร่วมรณรงค์ประชาสัมพันธ์ และแนะนำการปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขภาพอาหารอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ๒.เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย อย่างเคร่งครัดในรายชื่อฝ่าฝืนกฎหมายชัดเจน	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ - ผู้สัมผัสอาหาร
๓.	เครือข่าย	ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการของเครือข่ายอาสาสมัครฯและชมรมฯ	๑.เจ้าหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจในการทำงาน ๒.เตรียมความพร้อมให้มีผู้ทำงานทดแทนเครือข่าย	- ฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ - เครือข่าย อาสาสมัครฯ ชมรมฯ
๔.	เจ้าหน้าที่ภาครัฐ	๑.ขาดความร่วมมือหรืออาจมีงาน/นโยบายเร่งด่วน ๒.ขาดความต่อเนื่องในการทำงานเนื่องจากเจ้าหน้าที่ฯ มีการโยกย้ายงาน	๑.มีการประชุมปรึกษาหารือกันเป็นประจำสม่ำเสมอ ๒.หากมีการโยกย้ายงานควรมอบหมายผู้ทำหน้าที่แทน ๓.การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลงานต้องเสนอเป็นผลงานร่วมกัน	ฝ่ายสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ

๙. การประเมินผล

ผลผลิต ตัวชี้วัดความสำเร็จ ประกอบด้วย

๑. มีการประชุมผู้เกี่ยวข้อง อย่างน้อย ๑ ครั้ง
๒. มีการแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลในสถานศึกษา เขตทวีวัฒนา
๓. มีการอบรมผู้สัมผัสอาหารในสถานศึกษา และมีผู้ผ่านการอบรมได้รับมอบหนังสือรับรอง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๔. มีการอบรมอาสาสมัครอาหารปลอดภัย
๕. มีการอบรมชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา
๖. มีการประชุมร่วมกับเครือข่ายเพื่อรับทราบความต้องการ ปัญหาอุปสรรคและติดตามผลดำเนินการ ทุกภาคส่วน
๗. เครือข่ายส่งรายงานผลการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘๐
๘. เจ้าหน้าที่ที่ตรวจติดตามและส่งข้อมูลเพื่อขอรับป้ายรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย ที่ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐

วิธีประเมิน

๑. รายงานสรุปผลการจัดประชุมผู้เกี่ยวข้อง
๒. คำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาประสิทธิภาพงานสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษา
๓. จำนวนผู้เข้ารับการอบรมผู้สัมผัสอาหาร/อบรมอาสาสมัครอาหารปลอดภัย/อบรมชมรมอาหารปลอดภัยในสถานศึกษา
๔. รายงานการส่งข้อมูลการปฏิบัติงานตามภารกิจของเครือข่าย
๕. รายงานการประชุมร่วมกับเครือข่าย
๖. รายงานการตรวจติดตามการสุขาภิบาลอาหารในสถานศึกษาของเจ้าหน้าที่
๗. รายงานผลการดำเนินงานตรวจติดตามด้านการสุขาภิบาลอาหารตามที่กรุงเทพมหานคร กำหนดเพื่อขอรับป้ายรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย

ผลลัพธ์ ตัวชี้วัดความสำเร็จ ประกอบด้วย

๑. ผู้ได้รับการอบรมผู้สัมผัสอาหารมีความรู้และนำความรู้ไปใช้
๒. เครือข่ายมีการติดตาม เฝ้าระวัง ในสถานศึกษา
๓. ผู้สัมผัสอาหารได้รับหนังสือรับรองผ่านการอบรมตามหลักกรุงเทพมหานครกำหนด
๔. โรงอาหารในสถานศึกษาได้รับป้ายรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย
๕. เป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและสร้างความมั่นใจในการบริโภคอาหารที่สะอาดปลอดภัย

วิธีประเมิน

๑. รายงานผลการแจ้งข่าวของเครือข่าย
๒. รายงานผลการตรวจการสุขาภิบาลอาหาร
๓. หนังสือรับรองผ่านการอบรม/ป้ายรับรองมาตรฐานอาหารปลอดภัย

๑๐. ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการโครงการนี้ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. กรุงเทพมหานคร ควรจัดการประชาสัมพันธ์การทำงานตามโครงการฯ ในวงกว้าง เพื่อสร้างความตื่นตัวและภาพลักษณ์ในการคุ้มครองผู้บริโภคของกรุงเทพมหานคร เป็นแรงส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ด้านการสุขาภิบาลอาหารของกรุงเทพมหานครให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๒. สนับสนุนให้มีการระดมทุนในการทำงานของเครือข่ายเพื่อลดภาระของภาครัฐในระยะยาว โดยหาความร่วมมือจากภาคเอกชนหรือประชาชนและเป็นแนวการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการดูแลความปลอดภัยและสิทธิของผู้บริโภค
๓. ควรมีการขยายผลการดำเนินโครงการให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องคือ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลสำนักงานเขต

บรรณานุกรม

๑. กองสุขาภิบาลอาหาร, คู่มือหลักสูตรการสุขาภิบาลอาหารของกรุงเทพมหานครสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ๒๕๕๒
๒. สำนักอนามัย, คู่มือปฏิบัติงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร ๒๕๕๔
๓. ผู้ดูแลโรงอาหารของโรงเรียน,โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (วสพ.) : กรุงเทพ ๒๕๔๔
๔. แผนบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๕๖ – ๒๕๖๐ : สำนักยุทธศาสตร์ และประเมินผล กรุงเทพมหานคร
๕. กองสุขาภิบาลอาหาร คู่มือปฏิบัติงานสำหรับเครือข่ายพัฒนาการสุขาภิบาลอาหาร สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ๒๕๕๕
๕. กองควบคุมโรคติดต่อ,วารสารรายงานการเฝ้าระวัง : สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๑๐ เดือนตุลาคม ๒๕๕๗
๖. แผนวิสัยทัศน์ของประชาชนเพื่อการพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี : สำนักยุทธศาสตร์และประเมินผลกรุงเทพมหานคร ๒๕๕๘

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางธราพร อำนวยสาร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๓๓ ศิลปศาสตร์บัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. ๒๕๔๐ สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต (ชั้นสูตรสาธารณสุข) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ประวัติการรับราชการ

พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ๕ กระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๔๑ นักวิชาการสุขาภิบาล ๕ ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตบางกอกใหญ่

พ.ศ. ๒๕๔๖ นักวิชาการสุขาภิบาล ๖ ว. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตบางกอกใหญ่

พ.ศ. ๒๕๔๙ นักวิชาการสุขาภิบาล ๗ ว. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขตบางกอกใหญ่

พ.ศ. ๒๕๕๖ นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
สำนักงานเขตบางกอกน้อย

พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงปัจจุบัน นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและ
สุขาภิบาล สำนักงานเขตทวีวัฒนา

รางวัลหรือผลงานสำคัญ

๑. รางวัลข้าราชการดีเด่นกลุ่มที่ ๑ ข้าราชการระดับ ๖ - ๘ ปีงบประมาณ ๒๕๕๑

๒. รางวัลข้าราชการดีเด่นฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลของสำนักงานเขตในกลุ่มกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ (ส่วนราชการสำนักงานเขตลำดับที่ ๒)

๓. รางวัลข้าราชการผู้มีผลการปฏิบัติงานดีเด่นโครงการ BMA Excellence ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

๔. รางวัลบุคลากรดีเด่นของส่วนราชการสำนักงานเขต ประเภทที่ ๒ ชำนาญงานขึ้นไปและชำนาญ
การขึ้นไป ปีงบประมาณ ๒๕๕๕

ตำแหน่งปัจจุบัน

นักวิชาการสุขาภิบาลชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล
สำนักงานเขตทวีวัฒนา

สถานที่ทำงาน

สำนักงานเขตทวีวัฒนา เลขที่ ๑ ถนนอุทัยาน ซอย ๕ แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๗๐

